

MAĆIĆ SIĘ (2) *vb impf*

się (1), sie (1).

inf mącić się (1). \diamond *praes 3 sg* mąci się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII(XVIII) w.

1. [*Stawać się mętłym, nieprzezroczystym (o płynach)*]: WSzelkie wino narychley się mąci gdy záchodzą pod fłońce gwiazdy/ ktore połpolicie zową Baby *Cresc 1571 348 (Linde).*]

2. *Fraza*: »w głowie, we łbie się mąci« [*o zawrocie głowy*] [1:1] (2) : maż krew aż do omdlenia puścić/ aż łye pocznie w głowie mącić *SienLek 124v*; Od iednéy [= *jednej szklanki alkoholu*] przyfzło aż więc do dziewiąci/ A doktorowi mózg fię wełbie mąci. *KochFr 33*.

Formacje współrdzenne cf MAĆIĆ.

ZZa